

den, at vor Gæld til Udlandet vokser stadigt og stærkt, medens derimod vore Tilgodehavender i Udlandet gaar den modsatte Vej, saa er det betænkeligt, og jeg formaar ikke at indse, hvorledes det i Længden kan fortsættes paa samme Maade. Grunden til, at Forholdet er dette, er neppe den, det ærede Medlem nævned, at vor Produktion til Udlandet, som vi udfører, ikke skulde kunne betale Produktionsomkostningerne. Jeg tror ikke, der er noget i Vejen for, at det Land, vi lever i, kan klare sig uden at behøve at gøre Gæld til andre. Naar det ikke klarer sig, er Grunden vel den, som stadig fremhæves fra mange Sider, at vort Folk savner Sans for eller Evne til at sætte Tæring efter Næring. Min gamle Læremester, Højskolemanden Kristen Kold, plejede at give sine Elever den økonomiske Leve-regel, at naar de fik Lyst til at købe en Ting, skulde de ikke købe det, som det kunde være rart at have, men før de gav efter for deres Lyster til at købe, skulde de nøje overveje, om det, de vilde købe, var nødvendigt, og derefter skulde de rette sig. Hvis den Leveregel havde været almindelig fulgt, tror jeg nok, det vilde have set noget anderledes ud baade i By og paa Land, end det gør, men den er jo ikke blevet fulgt, snarere den omvendte Regel. Det, der nu fortrinsvis tages Hensyn til, er, om Tingen er rar at have, om man derved kan skaffe sig Behageligheder og Bekvemmeligheder; om den egentlig strengt taget er nødvendig, træder i Baggrunden, alt for ofte i hvert Fald. Det, som man synes, det kunde være rart at have, køber man, hvis man har Penge, og hvis man ikke har Penge, laaner man; i den Kunst at laane har vi jo drevet det meget vidt her til Lands. Som det ærede Medlem udtalte, har der meget ofte lydt advarende Røster mod dette Forhold fra kyndige Folk, men saa vidt jeg har kunnet se, har disse Røster ikke virket. Der er andre Røster, som har meget bedre Ørenlyd, det er dem, som siger, at i Grunden er det uværdigt at spare i hvert Fald for Smaafolk, thi de kan ikke spare, naar de skal leve menneskeverdigt, det eneste rigtigt værdige er at kræve. Jeg antager heller ikke, at det vil have nogen stor Virkning, om vi her advarer eller holder Formaningstaler; maaske kunde det have noget større Betydning, hvis vi som Husholdere af Statens Penge kunde foregaa med et godt Eksempel. Jeg erkender, at det ikke kan siges at være sket ved Finanslovsfor-slaget, som det foreligger, og det beklager

jeg, Paa Grund af Uforsigtighed, Fejlgreb og Ulykker var vore finansielle Forhold jo komne i den Tilstand, at det var uafviselig nødvendigt at skaffe store forøgede Indtægter for at faa Landets finansielle Forhold i Orden. Det er den nuværende højtærede Finansministers uvisnelige Fortjeneste at have gennemført de Love, som var nødvendige for, at det kunde ske, og dersom det skulde vise sig, som det tegner til, at Udbyttet af disse Love i Opgangstider vil blive noget større, end Ministeren turde forudsætte, da han selvfølgelig maatte holde sig paa den sikre Side, skal Ministeren ikke have noget at bebrejde sig derfor, og hvis der rejses Bebrejdelser imod ham derfor, tror jeg, de vil blive afvist af Befolkningens store Flertal; man vil tværtimod sige: Det var da godt, at det slog til, og kan der blive lidt tilovers, vil der være god Anvendelse derfor, saa kan vi have lidt til at konsolidere Stillingen i det hele og til at støtte os, saaledes at vi kan have lidt at staa imod med, naar de daarligere Tider kommer, vi ved jo alle, at de kommer. Men hvad Befolkningen paa den anden Side vil kræve, er, at der holdes forstandigt Hus med de forøgede Indtægter, Staten har faaet. Nu var det lykkedes Finansministeren at fremlægge et Finanslovsforslag, der ikke blot adviste Balance, men ogsaa fremviste et Overskud af 633,000 Kr. Ved første Behandling i Folketinget udtalte Flertallets Ordfører, at nu havde vi Balancen, og nu skulde den holdes, den skulde ikke blot holdes, men den skulde ogsaa underbygges. Efter Finanslovsfor-slagets anden Behandling, der bør være Hovedbehandlingen, var der endnu et Overskud paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og man havde da nogen Grund til at haabe, at tredje Behandling, ikke skulde gøre større Indgreb i dette Beløb, end at man kunde slutte med Balance. Men saa kom tredje Behandling med sine 258 Ændringsforslag, hvoraf adskillige angik meget betydelige Beløb, og efter at den Behandling var bragt til Ende, viste det sig jo, at de 633,000 Kr.'s Overskud var forvandlet til et Underskud paa 580,000 Kr. Nu har den højtærede Finansminister i Folketinget oplyst, og det samme vil han sikkert gøre her, at dette Underskud i Virkeligheden kun er et Underskud paa Papiret, at Budgettet for Indtægtssidens Vedkommende i det hele er forsigtigt lagt, at en Del af det Udbytte, som den forøgede Formue- og Indkomstskat skulde bringe, ikke er med paa dette Finanslovsforslag, men først kom-